

Flyve-Savre

4

Andre udgivelser af samme forfatter på Forlaget Books-on-Demand:

Den digitale litteraturs velsignelser

Dovne Kenneth - eller troen på utroskab (roman)

Dalredage (diesel-haiku)

Natvilje (roman)

Jagten på en far (roman)

På kontoret for glemte sager (noveller)

Vera og Bjarnes heftige forår (roman)

Salatspiserens hemmelighed (roman)

Et fingerbøl **Flyve-Havre** (bl. Skriv)

To teskefulde **Flyve-Havre** (bl. Skriv)

Sjælehandleren (Barske julehistorier)

SOFTICE I FEBRUAR

Det er februar

Det er blæst

Det er koldt

Det er frisk

Det er en søndag på alvorlig orlov

Under månens blege skær

Det er te på kanden og sved på panden

Det er varmt tøj og koldt tøj

Det er smart tøj og grimt tøj

Det er noget tøjeri

Og det støjer

Når isen skruer sig op

Det leger vinter

Og det mere end leger

Det knirker og knager

Det er is på søen og sne på jorden

**Det er en krukke med hank
Der bliver fyldt op
Og månen lyser mere
Når solen gemmer sig væk
Og natten sort som det blæk
Jeg skriver månens sange med
Små billige, banale vers
Men sådan er det
På denne tid af året
Ingen betaler fuld pris
For softice i februar**

Indholdsfortegnelse

SOFTICE I FEBRUAR

Fastelavns Mandag I sneen

Snemarken

Kærlighed i kælderens tid – 2

FØLJETON Nr. 1

Nattens grå krager Deres vinger lænket til Spildte
brødkrummer

Den sædvanlige gade

JANUAR

KORSBÆK AFTER DARK

Faster Oda og den tynde boghandler

Den perfekte numse

I labyrinthen (1)

Uddrag fra novellesamlingen "SJÆLEHANDLEREN – og
andre Barske julehistorier"

Den omhyggeligt lænkede ægtemand

ANDRE BØGER AF HENRIK NEERGAARD PÅ FORLAGET
BoD

Dovne Kenneth eller Troen på Utroskab

Dalredage

Natvilje

Flyve-Havre 1

På kontoret for glemte sager

Jagten på en far

Flyve-Havre 2

Salatpiserens hemmelighed

Vera og Bjarnes hektiske forår

Fastelavns Mandag I sneen

De siger, det er fastelavnsmandag og at der er karneval i sneen. Men det er uden sne og uden karneval. Efter at have ledt forgæves rundt u byen går vi på druk i en af de tilbageværende natcafeer, lover vi os selv. Vi tager den automatiske for at komme hurtigt derhen, men den virker heller ikke i dag, viser det sig hurtigt. Så vi stiger hurtigt af igen og går videre ved egen kraft.

Men vi har lovet hinanden ikke at lade os gå på af den slags. Vi har udtænkt vores egne måder at komme igennem byen på uden af provokere nogle af de mange konkurrerende regelsæt, der efterhånden dukker op overalt. Så vi trøster os selv og hinanden med, hvor heldige vi er at leve i et land, hvor ingen sulter med mindre de ikke gider smøge ærmerne op og gøre en indsats for at holde ordentligt fast i låget på containerne med kasserede kasser med bedstefars gode gammeldags plantefars. Hvor alle har tag over hovedet, eller i det mindste en paraply med reklameslogans, når det er snestorm og ingen bliver uglest eller forfordelt, medmindre de har svigtet deres ansvar for at vælge den rigtige sociale baggrund og de mest hensigtsmæssige forældre.

Det gentager vi for hinanden flere gange og endnu flere gange på vores vej gennem byen, næsten som et mantra, for det virker så utroligt beroligende. Vi tror nok, det på

måde beskytter os lidt. Ligesom en talisman hjembragt fra en charterferie.

Men da vi endelig kommer frem til cafeen, er der lukket, ligesom sidst vi var her. Denne gang hænger der ikke en gang en seddel på døren om hvorfor der er kukket, sådan som der ellers plejer. Det er ikke noget tegn på noget, det er bare et tilfælde, tænker vi og skynder os videre mod et nyt sted med frisk mod, optimisme og håbefulde hensigter fra vores lille mumlende mantra.

Men så ombestemmer vi os alligevel og vender næsten hjem ad. For vinden er blevet køligere og blæsten rusker mere i alting, siger vi til hinanden og nikker indforstået. Og nu har vi fået fart på, vi er kommet op i tempo, og med søvngængeragtig sikkerhed styrer vi tværs gennem byen direkte mod målet for vores hjemve. Det er ikke fordi vi er blevet mere sentimentale end vi plejer, men som alle ordentlige og fornuftige mennesker så elsker vi vort hjem, vort kære hjem, især når det regner og stormer og sner.

Så da det endelig er lykkedes, og vi er nået hjem ad vores halvvejs hemmelige og meget genvejsagtige rute, og vi lige er kommet inden for og har smidt overtøjet, så slår vi os naturligvis straks ned i vores allerblødeste lænestole og blander lyserøde og mellemblå og violette drinks, mens vi lytter til lyserød, mellemblå og lilla musik og siger flotte lyserøde og mellemblå og purpurfarvede ord og lange sætninger til hinanden og roser hinanden for de smukke ståblanke persiennner, der rækker fra gulv til loft, og som en af os var klog nok til at få monteret, mens den slags endnu var til at betale.

Væggene er naturligvis alle sammen behørigt dekoreret med de allersmukkeste frodige landskaber, tropiske badestrande med vejende palmer og kridhvide, milelange

uberørte badestrande og gamle enormt maleriske italienske middelalderbyer, som det sikkert ville være umuligt at bygge lige så flot i dag, så vi føler os præcis så meget hjemme som vi er.

Først efter at have bemestret vores jetlag efter rejsen tværs gennem byen, og efter at have tjekket låse og alarmer en ekstra gang og aktiveret de indbrudssikrede tremmer for vinduerne og sat lejlighedens indbyggede lysdæmpning på højeste trin - først da slår vi os løs med lidt skarpere drinks, lidt skarpere musik og lidt rundere, sjovere og mere fantasifyldt snak med hinanden, til hinanden og om hinanden, for nu skal der nemlig festes igennem.

Det forlyder, at der stadig er mindst et års tid til der skal installeres automatisk videoovervågning i denne del af byen, så den nationale handelsforening kan holde øje med hvad vi spiser og drikker og alt andet af den slags, så de bedre kan oversvømme vores telefoner, vores tablets, vores computere, og vores fitnesscontrollere med reklamer for hvad vi efter deres mening burde spise og drikke og alt andet af alle andre slags, ja selv, og måske allermest, displayet på køleskabene, der som alt andet er koblet op på tingenes internet, der for længst har overhalet det gammeldags personfikserede internet i enhver form for betydning. Så nu gælder det om at nyde vores frihed, og vi har ikke i sinde at spille tiden.